

opusdei.org

Tro og frihet i Vietnam

I Vietnam har kommunistene undertrykt Den katolske kirke i førti år. Xavier Symons dro til Vietnam med 14 ungdomsskoleelever for å gjøre et bistandsprosjekt. Alle guttene er knyttet til Nairana Studiesenter, et Opus Dei-senter i Sydney.

09.06.2014

I 1975 så det nye kommunistiske regimet på katolisismen som en truende parallell autoritet, og

fengslet derfor alle katolske biskoper, stengte presteseminarene og prøvde å skremme de troende fra å praktisere sin tro. I dag er Kirken sterkere enn noen sinne. I Sør-Vietnam har myndighetene nylig åpnet for at flere prester kan ordineres. Presteseminarene er fulle, og som følge av det må mange prestestudenter dra til utlandet for å få utdanning.

Jeg var svært overrasket over hvor levende den katolske tro er i landet; den fortsetter å vokse og teller nå over åtte millioner. Da vi dro med buss i Saigon på en søndag ettermiddag, så vi flere trafikkonstabler som dirigerte den tette trafikken som oppsto på grunn av alle menneskene som var på vei til og fra en mengde kirker.

I alle gatene så vi hus med en statue av Jomfru Maria på den øverste balkongen, en tilpasning til den

buddhistiske kulturtradisjonen med å sette en statue av Guan Yin, barmhjertighetens gudinne, på toppen av hustaket. I andre hjem hadde familien lagd små altre for Den hellige familie. Og klokken halv fem om morgenen ringte alle kirkeklokkene i Saigon.

Vietnamesernes tro er virkelig til å ta og føle på.

I den varme og fuktige landsbyen My Son arbeidet vi nært sammen med fader Joseph, en energisk sogneprest som blant sine utallige plikter også har ansvar for en utstrakt reparasjon av husene til fattige landsbyfolk. De vanskelige forholdene i Mekongområdet tærer raskt bort det billige treverket som brukes i de enkleste husene. Faktisk hadde et av husene vi reparerte delvis rast sammen! Ved å bruke penger som guttene hadde samlet inn i løpet av året, kjøpte vi planker og rustfritt aluminium nok til å bygge nye fasader på fem hus,

som vil vare mange tiår lenger enn de opprinnelige skrøpelige plankeveggene.

Vi ble mer ambisiøse i K'Long, en kald og tørr by i innlandet innenfor Saigon. Der bygget vi et helt nytt hus for en av de fattige landsbyboerne i tillegg til to pene uteplasser for allmenn benyttelse. Ved å bruke lokale håndverkere bygget vi veggene i det nye huset, konstruerte taket, og laget et baderom.

De to siste dagene av oppholdet tilbrakte vi i Saigon. Forberedelser til Tet-festivalen (vietnamesisk nyttår etter månekalenderen) var i full gang. Vi så mange forbløffende flotiljer og blomsterarrangementer som ble gjort i stand i hovedgatene, men dessverre måtte vi dra før den store feiringen begynte.

Katolikker i Vietnam håper at dette året vil bringe mer fremgang for religionsfrihet i landet. Forholdet til

myndighetene har blitt bedre, men alle jeg snakket med ba meg om fortsatt å be for landet deres. Det er en viktig intensjon å ha i tankene for alle katolikker.

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/tro-og-frihet-i-vietnam/> (22.03.2026)